

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل نقش مخاطره گالی در تخریب و تخلیه سکونتگاههای روستایی شهرستان چابهار

محل انتشار:

اولین رویداد مدیریت بحران ایران قوی ۱۴۰۱ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حمیدرضا باغبانی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، مدیرگروه مطالعات جغرافیایی و برنامه ریزی فضایی شرکت مهندسی مشاور ایدهپردازان توسعه

میثم صمدی - دکتری علوم و مهندسی آبخیز، شرکت مهندسی مشاور ایدهپردازان توسعه

امیرپیام مسلم - کارشناسی مرتع و آبخیزداری، مدیر گروه منابع طبیعی و آبخیزداری، شرکت مهندسی مشاور ایدهپردازان توسعه.

عبداله بامری - معاون آبخیزداری اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

گالی (فرسایش خندقی) از جمله انواع فرسایش آبی و تشدید شونده است که رخداد و گسترش آن موجب تغییرات بارز در منظر زمین، پسرفت و تخریب اراضی کشاورزی و سکونتگاهی و محیط زیست می شود. تنوع و میزان تاثیر عوامل مختلف در شکل گیری و گسترش گالی ها، منجر به تفاوت آن از نقطه ای به نقطه ای دیگر نوع و میزان تاثیر آن شده است. محدوده مورد مطالعه این مقاله، بخش پیرسهراب در قسمت شمال غرب شهرستان چابهار است که متاثر از گسترش گالی ها است. این مقاله با استفاده از روشهای کمی و کیفی و با ابزار آمار سرشماری عمومی نفوس و مسکن و مصاحبه ساختاریافته به بررسی نقش گالی ها در تخریب و تخلیه روستاهای این ناحیه پرداخته است. نتایج نشان می دهد که ایجاد و گسترش گالی ها به مرور زمان منجر به از بین رفتن زیرساخت ها (راههای ارتباطی، خطوط انتقال انرژی و آب و...)، زمین های کشاورزی، تخریب منازل مسکونی و افزایش ناامنی و تشدید سایر مخاطرات طبیعی و انسانی مرتبط با این پدیده در برخی روستاها شده که این موضوع تخریب و تخلیه برخی روستاهای دورافتاده در حاشیه گالی ها را به دنبال داشته است.

کلمات کلیدی:

فرسایش خندقی، گالی، سکونتگاه روستایی، عورکی، پیرسهراب، چابهار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1758682>

